

Knjigo je prevel in ji napisal kratek uvod Pavel Brežnik. Prevod je v splošnem dober, razen številnih nepotrebnih srbohrvatizmov. Zakaj pa je prevel naslov knjige „From immigrant to inventor“ z „Od pastirja do izumitelja“, pa mi ni razumljivo. Morda zaradi večje privlačnosti? Tega tej knjigi res ni potreba! — Naslovna stran predstavlja sliko avtorja in je zelo učinkovita.

Prav je, da je knjiga izšla tudi v slovenščini; iz nje se bo marsikdo lahko mnogo naučil, obenem pa je vsaj skromna zahvala za Pupinovo posredovanje na mirovni konferenci leta 1919. v Parizu, ki nam je rešilo Bled.

Vinko Košak.

PREGLEDI

KNJIGE IN ČASOPISI

Rudolf Badjura, *Smuška terminologija*. II. pomnožena in izpolnjena izdaja. Strani 18. Samozaložba. Cena 8 Din.

Vsa mogoča društva in „saveze“ imamo, ki se ukvarjajo s smučarstvom, in kar črno jim je članstva. Kadar nam pa hočejo kaj povedati, store to v jeziku, ki spominja na Koseskega stavkovne in besedne potvore veselega spomina. In to kljub temu, da si je ustvaril slovenski narod prav v tej stroki — zima in sneg in borba z njima — tako popolno izrazoslovje, kakor ga nima bržčas noben drug narod v Evropi, razen Rusov in — morda? — Skandinavcev.

Badjura je človek dela. Iskal in našel je izrazov tam, kjer so jih iskali in našli vsi tisti, ki so ustvarjali naše pismo in našo knjigo: pri slovenskem kmetu in pastirju. Z veččo marljivostjo je zbral samo v tej ozki jezikovni panogi 503 izraze in rekla.

Nekatere teh besedi in rekel so brezprimerne v svoji preprosti nazornosti: sneg se ponuja, nov sneg poprhne, komaj za seme ga je še, pridelani —, končasti sneg, nagnani plaz, smuški svet, podvès, jug zalaga, megla trdo stoji, voljan svet, debela zima.

Mimogrede pripominjam: Smukniti naravnost za „Schussfahrt“ ni točno, ker smuka naravnost tudi tisti, ki pluži. Pra-

vilna se mi zdi beseda „zdrk“, ki jo priporoča Tuma. Seveda „zdrkniti“ (glagol!), ne morda „v zdrku smukniti“. Isto velja glede besede drža (pod točko 462.): torej ne „drža je pokončna“, razen če gre za čisto pojmovno opredelitev, temveč „po koncu se drži“. Termos je zgolj patentirano ime za eno vrsto izolirnih steklenic. Niti malo ne dvomim, da imenujejo bloški očanci kolec debeli drog, s katerim si pomagajo krmariti. Zato pa še ne gre, nazivati istotako lahke, včasih celo pisane pobarvane smučarske palčice iz bambusa. Sicer pa imenujejo naši ljudje palice, tudi dolge močne hribovske, okovanke. Prav tako ne razumem, zakaj ne bi imenovali lesa od smučk s pravo slovensko besedo deska ali deščica.

Vešč jezikoznalec utegne prigovarjati še tej ali drugi besedi in obliki. Zaradi stvari same naj se oglasi! Knjižica pa naj gre svojo pot med vse tiste, ki hočejo imeti naš jezik čist in svež, in zlasti še med vse tiste, ki jim je lepota zimske narave pravo doživetje duše in telesa.

Dr. Mrak.

Koledarji. — *Mariborski koledar 1932*. Izdala in založila Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev v Mariboru, r. z. z o. z. Za uredniški odbor N. I. Vrabl. Koledarja, ki je prav za prav namenjen le ožjemu krogu zadržnikov, ne bi omenjali, če bi ne bilo v njem troje prispevkov, na katere je treba opozoriti, in sicer